

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/118/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4216206717
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oliver Kolenčík
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4216206717.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Olivera Kolenčíka, a sudcov JUDr. Borisa Minksa a JUDr. Vladimíra Pribulu, v spore žalobkyne: X. Q., nar. X.X.XXXX, bytom M. L., C. XXX, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, v konaní zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubáňiho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, v konaní o určenie neprijateľných zmluvných podmienok a vyhlásenie úverov za bezúročné a bez poplatkov, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Komárno č. k. 6C/198/2016-167 zo 14. júla 2020, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom v II. a III. výroku **potvrdzuje.**

Žalobkyni proti žalovanému nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Komárno (do 30.6.2016 ako súd prvého stupňa v zmysle § 9 ods.1 zák. č. 99/163 Zb. Občiansky súdny poriadok, ďalej len „OSP“ a ako súd prvej inštancie v zmysle § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) rozsudkom č. k. 6C/198/2016-167 zo 14. júla 2020 tak, že:

I. Súd konanie v časti o určenie neplatnosti zmluvných podmienok v ustanovení článku 6, článku 8, bod 8.1 a v článku 14, bod 14.1 Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500018280 zo dňa 23.11.2012, Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500033127 zo dňa 16.10.2013 a Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500024179 zo dňa 26.4.2013, Rozhodcovskej zmluvy č. 8500018280 zo dňa 23.11.2012, Rozhodcovskej zmluvy č. 8500033127 zo dňa 16.10.2013 a Rozhodcovskej zmluvy č. 8500024179 zo dňa 26.4.2013, **z a s t a v u j e.**

II. Súd **u r č u j e**, že Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500018280 zo dňa 23.11.2012, Zmluva o úvere č. 8500033127 zo dňa 16.10.2013 a Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500024179 zo dňa 26.4.2013, sú bezúročné a bez poplatkov.

III. Žiadna zo strán **n e m á** nárok na náhradu trov konania.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na § 504 zákona. č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, § 37, § 52 ods. 1-4, § 53 ods. 1, 2, 3, 5, § 54 ods. 1, 2, § 563 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“ alebo len „OZ“), § 1 ods. 1, 2, § 2 písm. a/ a b/, § 9 ods. 1, 2, 6, § 11 ods. 1, 2 zák. č. 129/2010 Z. z.

3. V odôvodnení napadnutého rozsudku poukázal na to, že dňa 3.5.2016 bola súdu doručená žaloba v znení jej doplnenia zo dňa 27.5.2016, v ktorej pôvodne žalobcovia v rade 1/: R. Q., nar. X.X.XXXX,

zomr. XX.X.XXXX, a v rade 2/: X. Q., nar. X.X.XXXX, žiadali, aby súd určil, že ustanovenie článku 6, článku 8, bod 8.1 a v článku 14, bod 14.1 Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500018280 zo dňa 23.11.2012, Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500033127 zo dňa 16.10.2013 a Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500024179 zo dňa 26.4.2013, Rozhodcovská zmluva č. 8500018280 zo dňa 23.11.2012, Rozhodcovská zmluva č. 8500033127 zo dňa 16.10.2013 a Rozhodcovská zmluva č. 8500024179 zo dňa 26.4.2013 sú ako neprijateľné zmluvné podmienky zmlúv o revolvingovom úvere neplatné. Ďalej žiadali, aby súd určil, že Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500018280 zo dňa 23.11.2012, Zmluva o úvere č. 8500033127 zo dňa 16.10.2013 a Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500024179 zo dňa 26.4.2013, vzhľadom na to, že obsahujú neprijateľné zmluvné podmienky a neobsahujú ani všetky náležitosti, ako by mali byť v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách, sú bezúčinné a bez poplatkov.

4. Svoju žalobu odôvodnili s poukazom na § 39, § 52 ods. 3, ods. 4, § 53, § 54 Občianskeho zákonníka ako aj s poukazom na ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z., pričom uviedli, že zmluvy o revolvingovom úvere obsahujú neprijateľné zmluvné podmienky v rozsahu, že zmluvy obsahujú tzv. dohodu o poskytovaní služieb ukotvenú v ustanovení č. I. 8 zmlúv o revolvingovom úvere, ktoré považovali za nástroj veriteľa, ako od žalobcov získať bezdôvodne financie navyše.

5. K žalobe sa vyjadril žalovaný podaním zo dňa 1.8.2016, ktoré bolo súdu doručené dňa 24.8.2016, pričom uviedol, že namieta nepreukázanie naliehavého právneho záujmu súvislosti s podanou žalobou. Žalovaný uviedol, že dohody o poskytnutí služby sú individuálne uzavreté a nejde o predpoklad ani podmienku pre vznik zmlúv o úvere. Dohoda o poskytnutí služby je samostatným právnym úkonom, ktorého vznik nie je podmienený pre vznik zmluvy o úvere, a teda v zmysle vyššie uvedeného má právnu povahu individuálneho dojednania. Dohoda o poskytovaní služby je osobitne podpisovaná. Žalobcovia v dohode o poskytnutí služby sami vyhlásili, že nie je podmienkou pre iný vzťah. Výška odplaty predstavuje dohodu o cene služby, a teda nie je v zmysle ustanovenia § 53 ods. 1 občianskeho zákonníka neprijateľnou podmienkou.

6. V priebehu konania prvoinštančný súd zistil, že žalobca R., dňa XX.X.XXXX zomrel. Súd preto na pojednávaní, ktoré sa konalo 26.5.2020 vyhlásil uznesenie, ktorým rozhodol o pokračovaní v konaní s X. ako žalobkyňou. Táto na pojednávaní po vyhlásení uznesenia o pokračovaní v konaní s ňou ako jedinou žalobkyňou dňa 26.5.2020 uviedla, že berie žalobu späť v časti 1. výroku a to v časti o určenie neplatnosti zmluvných podmienok v ustanovení článku 6, článku 8, bod 8.1 a v článku 14, bod 14.1 Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500018280 zo dňa 23.11.2012, Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500033127 zo dňa 16.10.2013 a Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500024179 zo dňa 26.4.2013, Rozhodcovskej zmluvy č. 8500018280 zo dňa 23.11.2012, Rozhodcovskej zmluvy č. 8500033127 zo dňa 16.10.2013 a Rozhodcovskej zmluvy č. 8500024179 zo dňa 26.4.2013.

7. Žalovaný podaním zo dňa 24.6.2025 oznámil, že s čiastočným späťvzatím žaloby súhlasí a v tejto časti si nárok na náhradu trov konania uplatňuje. Zároveň uviedol, že žiada, aby súd podanú žalobu vo zvyšku zamietol a súčasne žalovanému priznal voči žalobcovi právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

8. Prvoinštančný súd po vykonanom dokazovaní zistil, že na základe Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500018280 podpísanej žalobkyňou (a v tom čase s jej manželom) dňa 22.11.2012 a podpísanej žalovaným dňa 23.11.2012 požiadala žalobkyňa (v tom čase spolu so svojim manželom) žalovaného o poskytnutie úveru vo výške 1.500 eur, ktorý sa zaviazala splatiť v 42 splátkach k 22. dňu každého mesiaca pri mesačnej splátke vo výške 80,37 eura. Celkovú čiastku, ktorú mala žalobkyňa (spolu s manželom) zaplatiť bola vo výške 3.375,54 eura s predpokladanou RPMN 70,01 % pri priemernej RPMN 46,35 % a ročnou úrokovou sadzbou úveru vo výške 70,01 %. Poskytnutá čiastka revolvingu bola 790,84 eura a celková čiastka revolvingu, ktorú musela zaplatiť predstavovala sumu 1.928,88 eura pri predpokladanej RPMN revolvingu 63,32 % a ročnej úrokovej sadzbe revolvingu 76,21 %.

9. Žalovaný schválil revolvingový úver dňa 23.11.2012 s poskytnutou výškou úveru 1500 eur, počtom splátok 42 v 22. deň v mesiaci s výškou mesačnej splátky 80,37 eura a celková čiastka, ktorú musela žalobkyňa (spolu s manželom) zaplatiť bola vo výške 3.371,54 eura, RPMN vo výške 70,33 % pri priemernej RPMN 46,35 %, pri ročnej úrokovej sadzbe úveru 70,01 %. Poskytnutá čiastka revolvingu bola 790,84 eura a celková čiastka revolvingu, ktorú mala byť zaplatená predstavovala sumu 1.928,88

eura pri predpokladanej RPMN revolvingu 70,01 % a ročnej úrokovej sadzbe revolvingu 76,21 %. Ročná úroková sadzba úrokov z omeškania bola určená vo výške 8,7 %.

10. Dňa 23.11.2012 žalovaný vypracoval Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500018280, v ktorej oznámil žalobcom, že im bol schválený úver vo výške 1.500,- eur, so splatnosťou úveru 42 mesiacov, výškou mesačnej splátky 80,37 eura, s dátumom splatnosti prvej splátky dňa 22.12.2016 a dátumom splatnosti poslednej splátky dňa 22.5.2016, mesačnou periodicitou splácania, dátumom splatnosti splátky v priebehu periódy splácania 22., celkovou výškou úveru 1.500,- eur, priemernou hodnotou RPMN platnou ku dňu podpísania Zmluvy o RÚ 70,33 %, priemernou hodnotou RPMN platnou ku dňu podpísania Zmluvy o RÚ 46,35 %, schválenou výškou revolvingu vo výške 902,92 eura, zvýšením celkovej výšky úveru po vykonaní revolvingu vo výške 902,92 eura, výškou mesačnej splátky úveru po vykonaní revolvingu vo výške 80,37 eura, RPMN po vykonaní revolvingu vo výške 70,01 %, úverovým limitom 1.500,- eur, celkovou čiastkou, ktorú musia zaplatiť 3.375,54 eura, odplatom za poskytnutie služby vo výške 215,75 eura, ročnou úrokovou sadzbou úveru vo výške 70,01 %, celkovou čiastkou, ktorú musí dlžník zaplatiť pri každom revolvingu vo výške 1.928,88 eura, ročnou úrokovou sadzbou revolvingu vo výške 76,21 %, ročnou úrokovou sadzbou úrokov z omeškania vo výške 8,75 %, dátumom nadobudnutia platnosti a účinnosti zmluvy o revolvingovom úvere dňa 23.11.2012.

11. Dňa 22.11.2012 podpísala žalobkyňa (a rovnako aj jej manžel) listinu označenú ako Rozhodcovská zmluva č. 8500018280, kde v bode 4 až 6 tejto zmluvy bolo uvedené, že Veriteľ a dlžník sa dohodli na znení rozhodcovskej zmluvy, v zmysle ktorej akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami Zmluvy o RÚ, s porušením, ukončením či neplatnosťou Zmluvy o RÚ budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní pred niektorým z vymenovaných súdov. Výber rozhodcovského súdu, ktorý bude oprávnený vec prejednať a rozhodnúť spočíva na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh.

12. Ďalej prvoinštančný súd zistil, že na základe Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500033127 podpísanej žalobkyňou (a jej manželom) dňa 10.10.2013 a podpísanej žalovaným dňa 16.10.2013 požiadala žalobkyňa (v tom čase spolu so svojim manželom) žalovaného o poskytnutie úveru vo výške 1290,- eur, ktorý sa zaviazala splatiť v 42 splátkach pri mesačnej splátke vo výške 69,12 eura. Celkovú čiastku, ktorú mala žalobkyňa (spolu s manželom) zaplatiť bola vo výške 2903,04 eura s predpokladanou RPMN 70,02 % pri priemernej RPMN 46,06 % a ročnou úrokovou sadzbou úveru vo výške 70,02 %. Poskytnutá čiastka revolvingu bola 689,14 eura a celková čiastka revolvingu, ktorú musela zaplatiť predstavovala sumu 1.658,88 eura pri predpokladanej RPMN revolvingu 63,32 % a ročnej úrokovej sadzbe revolvingu 76,21 %. Žalovaný schválil revolvingový úver dňa 16.10.2013 s poskytnutou výškou úveru 1.290,- eur, počtom splátok 42 s výškou mesačnej splátky 69,12 eura a celková čiastka, ktorú musela žalobkyňa (spolu s manželom) zaplatiť bola vo výške 2.903,04 eura, RPMN vo výške 67,15 % pri priemernej RPMN 46,06 %, pri ročnej úrokovej sadzbe úveru 70,02 %. Poskytnutá čiastka revolvingu bola 680,14 eura a celková čiastka revolvingu, ktorú mala byť zaplatená predstavovala sumu 1658,88 eura pri predpokladanej RPMN revolvingu 70,02 % a ročnej úrokovej sadzbe revolvingu 76,21 %. Ročná úroková sadzba úrokov z omeškania bola určená vo výške 5,5.

13. Dňa 16.10.2013 žalovaný vypracoval Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500033127, v ktorej oznámil žalobcom, že im bol schválený úver vo výške 1.290,- eur, so splatnosťou úveru 42 mesiacov, výškou mesačnej splátky 69,12 eura, s dátumom splatnosti prvej splátky dňa 1.12.2013 a dátumom splatnosti poslednej splátky dňa 1.5.2017, mesačnou periodicitou splácania, dátumom splatnosti splátky v priebehu periódy splácania 1., celkovou výškou úveru 1.290,- eur, RPMN 67,15 %, priemernou hodnotou RPMN platnou ku dňu podpísania Zmluvy o RÚ 46,06 %, schválenou výškou revolvingu vo výške 776,38 eura, zvýšením celkovej výšky úveru po vykonaní revolvingu vo výške 776,38 eura, výškou mesačnej splátky úveru po vykonaní revolvingu vo výške 69,12 eura, RPMN po vykonaní revolvingu vo výške 70,02 %, úverovým limitom 1.290,- eur, celkovou čiastkou, ktorú musia zaplatiť 2.903,04 eura, odplatom za poskytnutie služby vo výške 185,26 eura, ročnou úrokovou sadzbou úveru vo výške 70,02 %, celkovou čiastkou, ktorú musí dlžník zaplatiť pri každom revolvingu vo výške 1.658,88 eura, ročnou úrokovou sadzbou revolvingu vo výške 76,21 %, ročnou úrokovou sadzbou úrokov z omeškania vo výške 5,5 %, dátumom nadobudnutia platnosti a účinnosti zmluvy o revolvingovom úvere dňa 16.10.2013.

14. Dňa 10.10.2013 podpísala žalobkyňa (a rovnako aj jej manžel) listinu označenú ako Rozhodcovská zmluva č. 8500033127, kde v bode 4 a 5 tejto zmluvy bolo uvedené, že Veriteľ a dlžník sa dohodli na znení rozhodcovskej zmluvy, v zmysle ktorej akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami Zmluvy o RÚ, s porušením, ukončením či neplatnosťou Zmluvy o RÚ budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní pred niektorým z vymenovaných súdov. Výber rozhodcovského súdu, ktorý bude oprávnený vec prejednať a rozhodnúť spočíva na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh.

15. Ďalej prvoinštančný súd zistil, že na základe Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500024179 podpísanej žalobkyňou (a jej manželom) dňa 18.4.2013 a podpísanej žalovaným dňa 26.4.2013 požiadala žalobkyňa (v tom čase spolu so svojím manželom) žalovaného o poskytnutie úveru vo výške 1.500,- eur, ktorý sa zaviazala splatiť v 42 splátkach vždy k 20. dňu v mesiaci pri mesačnej splátke vo výške 80,37 eura. Celkovú čiastku, ktorú mala žalobkyňa (spolu s manželom) zaplatiť bola vo výške 3.375,54 eura s predpokladanou RPMN 70,01 % pri priemernej RPMN 47,29 % a ročnou úrokovou sadzbou úveru vo výške 70,01 %. Poskytnutá čiastka revolvingu bola 790,84 eura a celková čiastka revolvingu, ktorú musela zaplatiť predstavovala sumu 1.928,88 eura pri predpokladanej RPMN revolvingu 63,32 % a ročnej úrokovej sadzbe revolvingu 76,21 %.

16. Žalovaný schválil revolvingový úver dňa 26.4.2013 s poskytnutou výškou úveru 1500,- eur, počtom splátok 42 so splátkou splatnou vždy k 20 dňu v mesiaci s výškou mesačnej splátky 80,37 eura a celková čiastka, ktorú musela žalobkyňa (spolu s manželom) zaplatiť bola vo výške 3375,54 eura, RPMN vo výške 65,54 % pri priemernej RPMN 47,29 %, pri ročnej úrokovej sadzbe úveru 70,01 %. Poskytnutá čiastka revolvingu bola 790,84 eura a celková čiastka revolvingu, ktorú mala byť zaplatená predstavovala sumu 1.928,88 eura pri predpokladanej RPMN revolvingu 70,01 % a ročnej úrokovej sadzbe revolvingu 76,21 %. Ročná úroková sadzba úrokov z omeškania bola určená vo výške 5,75 %.

17. Dňa 26.04.2013 žalovaný vypracoval Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500024179, v ktorej oznámil žalobcom, že im bol schválený úver vo výške 1.500,- eur, so splatnosťou úveru 42 mesiacov, výškou mesačnej splátky 80,37 eura, s dátumom splatnosti prvej splátky dňa 20.06.2013 a dátumom splatnosti poslednej splátky dňa 20.11.2016, mesačnou periodicitou splácania, dátumom splatnosti splátky v priebehu periódy splácania 20., celkovou výškou úveru 1500,- eur, RPMN 65,54 %, priemernou hodnotou RPMN platnou ku dňu podpísania Zmluvy o RÚ 47,29 %, schválenou výškou revolvingu vo výške 902,92 eura, zvýšením celkovej výšky úveru po vykonaní revolvingu vo výške 902,92 eura, výškou mesačnej splátky úveru po vykonaní revolvingu vo výške 80,37 eura, RPMN po vykonaní revolvingu vo výške 70,01 %, úverovým limitom 1500,- eur, celkovou čiastkou, ktorú musia zaplatiť 3.375,54 eura, odplátou za poskytnutie služby vo výške 215,75 eura, ročnou úrokovou sadzbou úveru vo výške 70,01 %, celkovou čiastkou, ktorú musí dlžník zaplatiť pri každom revolvingu vo výške 1.928,88 eura, ročnou úrokovou sadzbou revolvingu vo výške 70,01 %, ročnou úrokovou sadzbou úrokov z omeškania vo výške 5,75 %, dátumom nadobudnutia platnosti a účinnosti zmluvy o revolvingovom úvere dňa 26.4.2013.

18. Dňa 18.4.2013 podpísala žalobkyňa (a rovnako aj jej manžel) listinu označenú ako Rozhodcovská zmluva č. 8500024179, kde v bode 4 a 5 tejto zmluvy bolo uvedené, že Veriteľ a dlžník sa dohodli na znení rozhodcovskej zmluvy, v zmysle ktorej akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami Zmluvy o RÚ, s porušením, ukončením či neplatnosťou Zmluvy o RÚ budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní pred niektorým z vymenovaných súdov. Výber rozhodcovského súdu, ktorý bude oprávnený vec prejednať a rozhodnúť spočíva na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh.

19. V priebehu konania súd zistil, že žalobca R., dňa XX.X.XXXX zomrel. Z rozhodnutia tunajšieho súdu 5D424/2019 súd zistil, že všetky aktíva a pasíva po poručiteľovi prevzala X. Q.. Súd preto na pojednávaní, ktoré sa konalo 26.5.2020 vyhlásil uznesenie, ktorým rozhodol o pokračovaní v konaní s X. ako žalobkyňou. Táto na pojednávaní po vyhlásení uznesenia o pokračovaní v konaní dňa 26.5.2020 uviedla, že berie žalobu späť v časti 1. výroku a to v časti o určenie neplatnosti zmluvných podmienok v ustanovení článku 6, článku 8, bod 8.1 a v článku 14, bod 14.1 Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500018280 zo dňa 23.11.2012, Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500033127 zo dňa 16.10.2013 a Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500024179 zo dňa 26.4.2013, Rozhodcovskej zmluvy č. 8500018280

zo dňa 23.11.2012, Rozhodcovskej zmluvy č. 8500033127 zo dňa 16.10.2013 a Rozhodcovskej zmluvy č. 8500024179 zo dňa 26.4.2013. Žalovaný podaním zo dňa 24.6.2025 oznámil že s čiastočným späťvzatím žaloby súhlasí a v tejto časti si nárok na náhradu trov konania uplatňuje. Zároveň uviedol, že žiada, aby súd podanú žalobu vo zvyšku zamietol a súčasne žalovanému priznal voči žalobcovi právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

20. Keďže v priebehu konania došlo k čiastočnému späťvzatiu žaloby zo strany žalobkyne a žalovaný s čiastočným späťvzatím žaloby súhlasil, súd konanie v tejto časti zastavil tak, ako je to uvedené v prvom výroku tohto rozhodnutia.

21. Predmetnom konania po čiastočnom späťvzati žaloby zostal nárok žalobkyne na určenie, že Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500018280 zo dňa 23.11.2012, Zmluva o úvere č. 8500033127 zo dňa 16.10.2013 a Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500024179 zo dňa 26.04.2013, sú bezúročné a bez poplatkov.

22. Vo svojich úvahách prvoinštančný sa súd zaoberal námietkou žalovaného o nedostatku existencie naliehavého právneho záujmu žalobkyne na požadovanom určení. Ohľadom existencie naliehavého právneho záujmu súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. marca 2019, sp. zn. 6 Cdo 27/2018, podľa ktorého žaloba, ktorou sa žalobca (majúci v právnom vzťahu, ktorého sa vec týka, postavenie spotrebiteľa) domáha vyslovenia (určenia) neprijateľnosti zmluvných podmienok, resp. vyslovenia (určenia) ich neplatnosti z dôvodu neprijateľnosti, nie je určovacou žalobou v zmysle § 137 ods. 1 písm. c/ CSP. Ide o osobitný druh žaloby patriacej spotrebiteľovi s cieľom domáhať sa proti porušiteľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými podmienkami na súde, ktorá má podklad v osobitných predpisoch (§ 53 ods. 1, ods. 4 a 5 a § 53a Občianskeho zákonníka). Na základe vyššie uvedeného mal preto súd za to, že ak v prípade žaloby, ktorou sa žalobca domáha vyslovenia (určenia) neprijateľnosti zmluvných podmienok, resp. vyslovenia (určenia) ich neplatnosti z dôvodu neprijateľnosti, nejde o určovaciu žalobu zmysle § 137 ods. 1 písm. c/ CSP, tak ani v prípade žaloby o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľských zmlúv nemôže ísť o typickú určovaciu žalobu v zmysle § 137 ods. 1 písm. c/ CSP, keďže aj v tomto prípade ide o osobitný druh žaloby patriacej spotrebiteľovi, ktorej cieľom je ochrana práva spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami zakotvenými v spotrebiteľských zmluvách na súde, ktorá má podklad v osobitných predpisoch, ktorými sú v tomto prípade zákon č. 40/1964 Zb. ako aj zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Navyiac, v prípade pripustenia tvrdenia žalovaného o potrebe preukázania naliehavého právneho záujmu by bolo popreté pravidlo ochrany spotrebiteľa zakotvené v § 295 či § 298 CSP. Súd preto dospel k záveru, konanie o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere nie je typickou určovacou žalobou a nie je preto potrebné tvrdiť a preukazovať naliehavý právny záujem. Napriek uvedenému, v prípade pripustenia možnosti, že by bolo potrebné preukázať naliehavý právny záujem má súd za to, že v danom prípade je naliehavý právny záujem daný, pretože len určovacou žalobou sa môže odstrániť stav neistoty, v ktorom sa žalobkyňa nachádza, pretože len deklaroványm vyslovením bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere môže žalobkyňa následne argumentovať vo vzťahu k žalovanému. Práve žalobkyňa a jej majetková sféra je v ohrození, a preto žalobkyňa v postavení spotrebiteľa má zákonné právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, z čoho taktiež vyplýva naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Tento výklad je v súlade s judikatúrou Európskeho súdneho dvora, ktorej charakteristickou črtou je ochrana spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany.

23. Prvoinštančný súd konštatoval, že v konaní nebolo sporu o tom, že žalobkyňa (v tom čase spolu so svojim manželom) a žalovaný uzatvorili Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500018280 zo dňa 23.11.2012, Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500033127 zo dňa 16.10.2013 a Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500024179 zo dňa 26.4.2013 s tým, že išlo o zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z., na ktoré sa vzťahujú ustanovenia Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z. z. (v znení účinnom v čase uzatvorenia zmlúv). Žalovaný je dodávateľom, ktorý pri uzatváraní a plnení spotrebiteľských zmlúv konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalobkyňa (a v čase uzatvorenia zmlúv aj jej manžel) je fyzickou osobou, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľských zmlúv nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Vychádzajúc z ustanovenia § 52 ods. 2 OZ je potrebné na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ prednostne použiť ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky

iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Keďže účastníkom vzťahov bol spotrebiteľ, je potrebné aplikovať na právne vzťahy všetky ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ. Tieto ustanovenia sa použijú vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Keďže v danom prípade ide o spotrebiteľské úvery upravené Zákonom o spotrebiteľských úveroch, z tohto dôvodu súd pristúpil ku skúmaniu predmetných zmlúv z pohľadu dodržania podstatných náležitostí zmlúv uvedených v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia jednotlivých zmlúv.

24. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že sporové strany uzavreli zmluvy o úvere, ktoré súd považoval za zmluvy spotrebiteľské, keďže žalovaný ako právnická osoba poskytol v rámci svojho podnikania úver žalobkyni ako fyzickej osobe, ktorá nekonala v rámci predmetu svojho povolania alebo podnikania. Z formy a obsahu zmluvy je zrejmé, že sa jedná o tzv. „formulárové“ zmluvy, ktorých predtlač formulára mal žalovaný už pripravené a dopisoval do nich iba konkrétne údaje týkajúce sa žalobkyne a jej manžela a údaje o požadovanom úvere. Obsah ostatných častí týchto zmlúv žiadnym podstatným spôsobom nemohla žalobkyňa a ani jej manžel ovplyvniť a ani neovplyvnili. Spotrebiteľská zmluva nesmie obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a pokiaľ zmluva obsahuje takéto neprijateľné podmienky, tak tieto sú neplatné. Okrem tohto v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

25. V prvom rade súd skúmal otázku platnosti zmlúv a ich obsahu z hľadiska uvedenia všetkých obligatórnych náležitostí v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch. Náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere upravuje ustanovenie § 9 ods. 1, 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Súčasne však zákon o spotrebiteľských úveroch pri absencii niektorých náležitostí taxatívne vymedzených v ustanovení § 9 ods. 2 poskytuje spotrebiteľovi špecifickú ochranu. Ak zmluva nie je uzavretá písomne alebo v zmluve nie je uvedený niektorý z údajov podľa § 9 ods. 2 cit. zákona, spotrebiteľský úver sa podľa § 11 ods. 1 písm. a/ zák. č. 129/2010 Z. z. považuje za bezúročný a bez poplatkov. Medzi povinné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere patrí doba trvania zmluvy, termín konečnej splatnosti úveru a výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ktoré však v predloženej zmluve o spotrebiteľskom úvere absentujú. Zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru nie je svojvoľné, ale predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke a zároveň aby si veriteľ voči dlžníkovi nemohol uplatňovať nároky, na ktoré nemá právo.

26. Súd preskúmal Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500018280 zo dňa 23.11.2012, Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500033127 zo dňa 16.10.2013 a Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500024179 zo dňa 26.4.2013 uzatvorené medzi veriteľom a spotrebiteľom a zistil, že tieto neobsahujú náležitosti požadované zákonom o spotrebiteľských úveroch, konkrétne podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f/ tohto zákona, a to dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Dátum splatnosti prvej splátky úveru a dátum splatnosti poslednej splátky žalovaný uviedol v až oznámeniach, ktorých vypracovanie sa dátumovo zhoduje s dátumami, kedy žalovaný podpísal zmluvy o úvere, t. j. až potom, ako zmluvy podpísala žalobkyňa (so svojim manželom). V žiadnej z predmetných úverových zmlúv nebola písomne dojednaná doba trvania zmluvy a ani termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru tak, ako je upravené v § 9 ods. 2 písm. f/ zákona o spotrebiteľských úveroch v zneniach účinných ku dňu podpísania jednotlivých zmlúv o úvere. Nie je právne významné, že dátum splatnosti prvej splátky úveru a dátum splatnosti poslednej splátky veriteľ uviedol v oznámení, keďže sa jedná o jednostranný akt veriteľa a nie o zmluvu, ktorá pre svoju platnosť vyžaduje písomnú formu, keďže oznámenia boli vypracované v deň, kedy žalovaný podpísal jednotlivé úverové zmluvy. Konečná splatnosť (konkrétny dátum splatnosti prvej a ani poslednej splátky) v zmluvách nie je uvedený a bez pochybností sa nedá určiť ani odkazom na dohodnutý termín splatnosti jednotlivých splátok. Zmluvy ďalej neobsahujú náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Navyiac, zmluva o úvere č. 8500033127 zo dňa 16.10.2013 neobsahuje vôbec

dojednanie o termínoch splatnosti jednotlivých splátok tak, ako to je stanovené v § 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch. V tejto úverovej zmluve je iba uvedená splatnosť úveru počtom splátok 42. Odkaz na termín splatnosti je obsiahnutý iba v zmluvných dojednaniach v bode 2.1 uvedením, že termín splatnosti bude v prípade schválenia jeho žiadosti stanovený na konkrétny deň medzi prvým a pätnástym kalendárnym dňom v mesiaci, ktoré žalobkyňa a ani jej manžel nepodpisali. Primárnemu účelu spotrebiteľského práva, ktorým je zrozumiteľnosť pre spotrebiteľa a jeho ochrana, zodpovedá len taký výklad ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z., ktorý každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami „výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako k istine, tak i k úrokom a tiež k prípadným iným poplatkom. Naplneniu uvedeného účelu nemôže učiniť zadosť zmluva neobsahujúca aj vyčíslenie výšky splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

27. Keďže úverové zmluvy neobsahujú vyššie uvedené podstatné náležitosti, je potrebné poskytnuté úvery v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročné a bez poplatkov. Na základe uvedeného preto súd rozhodol tak, ako je uvedené v druhom výroku tohto rozsudku.

28. O náhrade trov konania súd rozhodol postupom podľa § 262 ods. 1 aplikujúc § 255 ods. 1, ods. 2, § 256 ods. 1 CSP. Žalobkyňa (pôvodne žalobcovia v rade 1/ a 2/) sa v predmetnom konaní domáhala voči žalovanému dvoch nárokov a to určenia neprijateľných zmluvných podmienok, ako aj vyhlásenia úverov za bezúročné a bez poplatkov. V časti uplatneného nároku o určenie neprijateľných zmluvných podmienok úverových zmlúv vzala žalobkyňa žalobu späť a v zmysle § 256 ods. 1 CSP zavinila v tejto časti zastavenie konania, a preto by nárok na náhradu trov konania v tejto časti uplatneného nároku v rozsahu 100 % prináležal žalovanému. Žalobkyňa bola v časti o vyhlásenie úverov za bezúročné a bez poplatkov úspešnou stranou sporu, a preto by nárok na náhradu trov konania v tejto časti uplatneného nároku v rozsahu 100 % prináležal žalobkyne. Súd aplikujúc pravidlá výpočtu pomeru úspechu a neúspechu dospel k záveru, že hrubý úspech žalobkyne v časti o vyhlásenie úverov za bezúročné a bez poplatkov predstavoval 100 %, hrubý úspech žalovaného v časti o určenie neprijateľných zmluvných podmienok predstavoval 100 %, resp. celkový úspech žalobkyne bol 50 % a celkový neúspech žalobkyne 50 %, z čoho dospel k záveru, že pomer úspechu a neúspechu strán sporu je rovnaký, a preto rozhodol, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

29. Proti tomuto rozsudku v zamietajúcej v časti výroku, ktorou súd určil zmluvy o úvere za bezúročné a bezpoplatkové (II. výrok) a výroku o náhrade trov konania (III. výrok) podal žalovaný odvolanie. Uviedol, že namieta nesprávnosť záverov súdu prvej inštancie ohľadne každej z označených úverových zmlúv, pretože každá z nich je tvorená ustanoveniami nachádzajúcimi sa nielen v listine označenej ako žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu, ale aj zmluvnými dojednaniami. Obsah zmluvy tvoria aj zmluvné dojednania, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy a prílohy tvoriace súčasť zmluvy. Jednou z takýchto príloh je aj oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Poukazoval na rozsudok Krajského súdu Prešove, č. k. 13Co/I11/2014 - 166, rozsudok Krajského súdu v Nitre, č. k. 25Co/62/2019, rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 25Co/2/2019: (bod 23 a 26 odôvodnenia).

30. Ak teda súd prvej inštancie konštatuje neuvedenie doby trvania zmluvy, konečnej splatnosti alebo iných údajov a svoj záver založil len na skúmaní obsahu zmluvy o úvere bez prihliadnutia na obsah zmluvných dojednaní či oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, potom ide o závery predčasné a neúplné. Z ustanovenia článku 4., ods. 4.5 zmluvných dojednaní vyplýva Deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru. Deň splatnosti poslednej splátky úveru je uvedený v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, čím je splnená požiadavka vyplývajúca zo zákona.

31. Uviedol, že zákonom z 12. októbra 2017 č. 279/2017 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, došlo k zmene (medziiným) ustanovenia § 9 ods. 2 písm. i/ zákona č. 129/201 OZ, v tom zmysle, že sa v ňom s účinnosťou od 1. mája 2018 slová „a termíny splátok istiny. Úrokov a iných poplatkov“ nahrádzajú slovami „frekvenciu splátok a“ a konečnej splatnosti. V dôvodovej správe k predmetnému zákonu sa uvádza, že vypustenie náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo nevyhnutné so zreteľom na závery vyjadrené v rozsudku. Od uvedeného

dňa sa teda legislatívne pregnantnejším vyjadrením odstráni do budúca doterajšie možnosti rôzneho výkladu predmetného ustanovenia, ktoré bolo - podľa názoru najvyššieho súdu - možné (a potrebné) prekenuť už podľa doterajšej právnej úpravy jej eurokonformným výkladom. Zvýraznené ustanovenia sú jednoznačnou odpoveďou na to, že s termínom konečnej splatnosti nie je možné spájať následok v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. V súvislosti s uvedením doby trvania zmluvy žalovaný rovnako ako v prípade uvádzania konečnej splatnosti namieta, že tento údaje všetky zmluvy obsahujú. V článku 9 ods. 9.12 zmluvných dojednaní sa uvádza, že ...Zmluva o RÚ je uzavretá na dobu neurčitú s tým, že revolving sa uskutoční za podmienok stanovených touto Zmluvou o RÚ. Dlžník môže revolving kedykoľvek vypovedať bez uvedenia dôvodu k časti tejto Zmluvy o RÚ upravujúcej uskutočnenie revolvingu (ďalej len „výpoveď revolvingu“. V prípade výpovede revolvingu tento nebude Veriteľom poskytnutý. Navrhol rozsudok zmeniť a vyhovieť žalobe.

32. Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovaného nevyjadрила.

33. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnuté rozhodnutie, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP, keď v zmysle § 219 ods. 3 za použitia § 378 ods. 1 CSP oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke krajského súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného proti rozsudku súdu prvej inštancie v časti výroku II. a III. nie je (čo do vecnej správnosti napadnutého rozsudku) dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

34. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

35. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

36. Ustanovením § 387 ods. 2 CSP je odvolaciemu súdu daná možnosť vypracovania tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia. Možnosť vypracovania takéhoto odôvodnenia je podmienená tým, že odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožní s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie a to po skutkovej ako aj právnej stránke; ak sa odvolací súd čo i len čiastočne nestotožní s týmito závermi, neprichádza do úvahy vypracovanie skráteného odôvodnenia. Môže síce doplniť dôvody uvedené v rozhodnutí súdu prvej inštancie, toto doplnenie však nemôže byť v rozpore so závermi súdu prvej inštancie, môže ho iba dopĺňať v tom zmysle, že závery odvolacieho súdu iba podporia odôvodnenie súdu prvej inštancie. Odvolací súd musí odpovedať na podstatné a právne dôvody odvolania a nemôže sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplniť ďalšie dôvody.

37. Odvolací súd konštatuje správnosť nosných argumentov prvoinštančného súdu, ktoré robia prvoinštančné rozhodnutie vecne správnym s tým, že odvolací súd na zdôraznenie vecnej správnosti poukáže na otázku naliehavého právneho záujmu a otázku kontraktácie a náležitostí spotrebiteľskej zmluvy. V tomto prípade išlo celkovo o tri spotrebiteľské úverové (revolvingové) zmluvy.

38. Podľa § 137 písm. c/ CSP, Žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

39. Podľa § 137 písm. d/ CSP, Žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

40. Podľa § 3 ods. 5 prvej vety zák. č. 250/2007 Z. z., proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva.

41. Podľa § 11 ods. 4 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

42. Odvolací súd v prvom rade poukazuje na závery prvoinštančného súdu o tom, že v tomto konaní nie je potrebné preukazovať naliehavý právny záujem. Uvedený záver je správny, aj keď bolo potrebné korigovať z akých zákonných ustanovení prípustnosť žaloby pramení. Prvoinštančný súd správne poukazoval na neaplikovateľnosť ust. § 137 písm. c/ CSP, pretože v tomto prípade nejde o typickú žalobu na určenie práva s tým, že na podporu svojej argumentácie poukázal na uznesenie NS SR z 28.3.2019, sp. zn. 6Cdo/2018.

43. Odvolací súd pre správnosť nazerania na prípustnosť žaloby dopĺňa, že naliehavý právny záujem v tomto prípade netreba skúmať, pretože v tomto prípade sa pri skúmaní prípustnosti žaloby neaplikuje ust. § 137 písm. c/ CSP, ale aplikuje sa ust. § 137 písm. d/ CSP, ktorou sa určuje právna skutočnosť bezúročnosti a bezpoplatkovosti. V tomto prípade pre prípustnosť zákon vyžaduje existenciu osobitného predpisu, ktorý takú žalobu pripúšťa.

44. V tomto prípade osobitný predpis predpokladá prípustnosť žaloby vo vzťahu k spotrebiteľskej zmluve (všeobecne) okrem CSP (§ 137 písm. d/), vychádzajúc zo zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, pretože podľa ust. § 3 ods. 5 cit. zákona proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva.

45. Zákon o spotrebiteľských úveroch v jeho ust. § 11 ods. 4 (účinný od 1. 1. 2018 zavedený novelou 279/2017 Z. z.) stanovil možnosť spotrebiteľa domáhať sa určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou. Ide o normu procesného charakteru, preto je podľa názoru odvolacieho súdu aplikovateľná aj „dodatočne“ v tomto konaní. V prípade posudzovania prípustnosti žaloby pred dňom 1.1.2018, by pre prípustnosť takej žaloby súd vyhodnocoval vychádzajúc z § 3 ods. 5 prvej vety zák. č. 250/2007 Z. z., v spojení s § 137 písm. d/ CSP, kde pripúšťajúcim kritériom prípustnosti žaloby je „cieľ ochrany spotrebiteľa“, ktorý musí byť daný. Opätovne možno konštatovať, že aj v takom prípade posudzovanie prípustnosti žaloby nestojí na naliehavom právnom záujme, tak ako ho pozná ust. § 137 písm. c/ CSP, aj keď možno pripustiť, že svojím obsahom by išlo o obdobné kritérium.

46. Odvolací súd teda uzatvára, že pretože v tomto konaní sa žalobkyňa (pôvodne aj s inou osobou) domáhala žaloby o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti, žaloba je prípustná podľa ust. § 11 ods. 4 zák. č. 129/2010 Z. z. v spojení s ust. § 137 písm. d/ CSP.

47. Vo vzťahu k veci samej odvolací súd konštatuje správnosť záveru prvoinštančného súdu o tom, že (tri) úvery je treba považovať za bezúročné a bezpoplatkové.

48. Pre pochopenie okolností ohľadne zmluvnej kontraktácie je treba odlišovať obsah zmluvy (všetky práva a povinnosti) a obligatórne náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy.

49. V prípade obsahu zmluvy nemožno nesúhlasiť so záverom, že obsahom práv a povinností vyplývajúcich zo zmluvného vzťahu je treba považovať aj odkazované obchodné podmienky. Tie spolu so zmluvou tvoria obsah, práva a povinnosti kontrahentov.

50. V tomto duchu, a len potiaľ odvolací súd súhlasí aj s niektorými rozhodnutiami odvolacích súdov, na ktoré poukazoval žalovaný. Odvolací súd ale neviazaný inými rozhodnutiami v iných veciach zastáva názor, že spotrebiteľská zmluva je samotná zmluva, ktorá ako listina bezprostredne „interaguje“ so spotrebiteľom v čase kontraktácie, a preto jej náležitosti musia byť ako návrh so všetkými náležitosťami predložené spotrebiteľovi v čase tesne pred podpisom zmluvy. Uvedené má za cieľ jednoznačne sa vedieť spotrebiteľovi rozhodnúť, či zmluvu podpíše, alebo nie. Akákoľvek doplňovaná obligatórna náležitosť po podpise zmluvy, resp. po uzavretí zmluvy, je dodatočným doplňovaním zmluvy o náležitosti, ktoré mala v sebe zmluva obsahovať už v čase stretu oferty s akceptáciou.

51. Otázkou teda je, či zmluvu (podľa názoru žalovaného zmluva v širšom zmysle aj spolu s obchodnými podmienkami), ktorá mala prvoinštančným súdom vytykané nedostatky (absencia náležitostí) s odkazom na obchodné podmienky, bolo potrebné dopĺňať samostatnými oznámeniami o doplňujúcich údajoch, teda o obligatorne náležitosti. Odvolací súd dáva odpoveď, že ak zmluvu v užšom zmysle slova bolo treba dopĺňať oznámením o ďalších údajoch, potom zjavne vytykané obligatorne náležitosti a údaje zmluva v čase kontraktácie nemala. Inak by dopĺňané neboli. Prvoinštančným súdom správne zistené absencie náležitosti zmluvy sa týkajú náležitosti o dobe trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, či dátum splatnosti prvej a poslednej splátky (tak ako konštatoval v bode 41 napadnutého rozsudku). Už v tomto bolo potrebné, ako to správne urobil prvoinštančný súd, konštatovať bezúročnosť a bezpoplatkovosť všetkých troch úverových zmlúv.

52. Len pre úplnosť odvolací súd poukazuje na ďalší dôvod pre bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru zistený prvoinštančným súdom, týkajúci sa náležitosti výšky, počtu a termínu splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ktorý v tomto prípade nebolo možné považovať za prítomný a správne vyhodnotený dôvod, pretože aj z obdobia pred účinnosťou zmeny zákona o spotrebiteľských úveroch, zákonom č. 279/2017 Z. z., bolo možné dospieť k záveru o nesprávnom výklade tejto náležitosti, ktorý výklad vyžadoval v zmluve každú splátku podrobne rozčleniť. K opačným završujúcim judikatórnym záverom dospel Najvyšší súd SR vo svojom uznesení sp. zn. 3 Cdo 146/2017 zo dňa 22. februára 2018, v ktorom uviedol, že eurokonformný výklad § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. umožňuje dospieť k záveru, že toto ustanovenie nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, to znamená určenie, aká časť každej jednotlivej splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky. Účelom predmetného ustanovenia nebolo, aby mal spotrebiteľ už pri uzatvorení zmluvy k dispozícii v číselnom vyjadrení informáciu, aká časť bude v tej ktorej anuitnej splátke (výška ktorej je konštantná) pripadať na istinu, úverový úrok a iné platby. Dovolací súd v súvislosti s tým poznamenáva, že aj v zmysle Rozsudku zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie istiny (viď bod 53 Rozsudku). Podrobné informácie o vnútornej skladbe anuitnej splátky podáva veriteľ na žiadosť spotrebiteľa, a to bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy a vo forme amortizačnej tabuľky (bod 53 Rozsudku).

53. Odvolací súd v závere a iniciatívne poukazuje na skutočnosť, že v prípade, ak by sa mal zaoberať aj inými okolnosťami uzavretej zmluvy, napr. veľkosťou písma hlavnej zmluvy a jej „príloh“, potom by, v prípade zistenia nesplnenia podmienok veľkosti písma, podľa nariadenia č. 87/1995 Z. z. (v znení nariadenia 141/2014 Z. z.), musel konštatovať neplatnosť zmluvy v zmysle 53c OZ. Hoci uvedené podmienky boli zavedené od roku 2015, výklad a potvrdzujúca judikatúra nečitateľnosť a veľkosť písma v spotrebiteľských zmluvách zhodnocovala aj v predchádzajúcom období.

54. S poukazom na uvedené skutočnosti odvolací súd rozhodol o podanom odvolaní žalobcu tak, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti výrokov II. a III. ako vecne správne potvrdil podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP.

55. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

56. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

57. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

58. Vychádzajúc z § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodol o náhrade trov odvolacieho konania tak, že v odvolacom konaní procesne úspešnej žalobkyni ich nepriznal, hoci bola procesne úspešná, pretože jej žiadne odvolacie trovy nevznikli a ani si žiadne neuplatnila.

59. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP a § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).